

ПОДАРУНОК

5	<p>Скільки днів вона просиділа ось так, спостерігаючи, як холодна бура вода повільно приховувала під собою стрімкий берег річки. Вона погано пам'ятала, коли почався дощ, який прийшов з півдня в їх болотисті місця і тепер б'є по стінах її будинку. Потім вода почала повільно підніматися, зупинилася на якусь мить, і річка потекла назад. Поступово вода заповнила всі канави, рови і затопила низькі місця. Уночі, поки вона спала, річка поглинула дорогу і відрізала її від світу. Течія понесла човен, і тепер жінка залишилася в повній самоті в будинку, схожому на уламки, що були відкинуті річковим потоком до берега. Вода вже дійшла до смолених паль фундаменту. І все продовжувала прибувати.</p>
10	
15	<p>Наскільки вона бачила, гирло річки перетворилося в море, яке заливало струменями дощу, а сама річка загубилася в його просторах. Її будинок був побудований таким чином, щоб можна було перечекати подібний повінь, якщо це будь-коли станеться, але тепер її дім був занадто старим. Скоріше за все частина дощок унизу згнила. Можливо, ланцюг, яким був прив'язаний її будинок до величезного дуба, порветься, і будинок попливе за течією, туди ж, куди поплив і її човен.</p>
20	<p>Ніхто не може прийти на допомогу. Вона може кричати, але це марно, ніхто її не почує. Усюди на річці люди намагалися врятувати те, що можна було врятувати, і рятувались самі. Чийсь будинок пропливав повз так тихо, що стало дуже сумно. Їй здалося, що вона знала, чий це будинок, хоча його було погано видно. Можливо господарям пощастило перебраться в безпечне місце. Пізніше, коли дощ і темрява посилюлися,</p>
25	<p>вона почула рев пантери у верхів'ї річки.</p>
30	<p>Тепер будинок здавався живою істотою, яка тремтіла від холоду. Їй вдалося ввіймати лампу, коли вона падала зі столу біля ліжка, та міцно затиснути її ногами. Видаючи скрипи і стогони, будинок з'їхав з глини і поплив, розгойдуючись, як поплавок, повертаючись і підкоряючись течії річки. Вона вхопилася за край ліжка. Похитуючись з боку на бік, будинок відплив, наскільки йому дозволив ланцюг. Після цього був удар, жалібний скрип балок і тиша. Повільно будинок поплив назад повз місця, де завжди стояв. У неї перехопило подих, вона довго сиділа нерухомо, відчуваючи, як будинок розгойдується. Темрява зійшла крізь пелену дощу, і вона заснула, тримаючись за ліжку і поклавши голову на руки.</p>
35	
40	<p>Уночі її розбудив чийсь крик, він був такий тужливий, що вона опинилася на ногах раніше, ніж прокинулася. У темряві вона спіткнулася об ліжку. Крик доносився з річки. Вона чула, як щось велике рухається, видаючи жахливі стогнучі звуки. Це міг бути інший будинок. Потім щось вдарилося об її будинок і прослизнуло по всій його довжині. Це було дерево. Вона почула, як воно пропливло повз, і залишилися тільки звуки дощу і шум річки. Згорнувшись калачиком, вона вже майже заснула, коли раптом пролунав інший крик. Так близько, немов в її кімнаті.</p>

45	Зазираючи в темряву рукою намацала на ліжку холодне дуло гвинтівки. Вона поклала її на коліна. «Хто там?» – закричала вона.
50	У відповідь ще раз пролунав крик, на цей раз менш пронизливий, але втомлений. Щось було на ганку, вона чула, як воно рухалося там. Рипіли мостини, і вона змогла почути, як падали якісь предмети. Потім вона почула, як хтось дряпає стіну, ніби намагається проникнути всередину. Тепер вона знала, хто це був. Велика кішка, яка сплигнула з дерева, що пропливало повз неї. Її в якості подарунка принесло течією.
55	Мимоволі вона провела рукою по горлу, що стискалося від жаху. Гвинтівка лежала у неї на колінах. Вона ніколи в житті не бачила пантери. Їй розповідали про них, і здалеку вона чула їх сумуючі крики. Кішка знову скребла по стіні, стукала у вікно поряд з дверима. Поки вона зможе захистити вікно і утримати кішку за стіною, вона буде в безпеці. Зовні тварина перестала шкребти кігтями по іржавій сітці. Час від часу пантера скавчала й гарчала.
60	Коли світ проник нарешті крізь дощ, вона все ще сиділа на ліжку, замерзла і не рухалась. Її рукам, які звиклі гребти, було боляче. Її руки судорожно стискали гвинтівку. Вона не дозволяла собі рухатися, боячись, що будь-який звук може спровокувати кішку. Застигнувши на ліжку, вона розгойдувалася разом з будинком. А дощ все йшов і йшов, і здавалося, що він ніколи не скінчиться. Крізь сірий світанок вона нарешті
65	змогла побачити рябу від дощу воду і далеко неясні обриси верхівок затонулих дерев. Кішка не рухалась. Можливо, тварина пішла. Відклавши рушницю, вона зісковзнула з ліжка і беззвучно підійшла до вікна. Кішка була все ще там. Вона лежала на краю ганку і дивилася на дуб, до якого був прив'язаний будинок, ніби оцінюючи можливість
70	перестрибнути на нього. Пантера не здалася їй такою вже страшною, коли вона побачила її. Шерсть кішки злиплася, від голоду боки провалилися і стирчали, вона біла хвостом із боку в бік. Буде легко зараз застрелити кішку. Вона стала рухатися назад, щоб взяти рушницю, коли
75	пантера повернулася. Без жодного попередження або руху м'язів, не припадаючи до землі, пантера стрибнула на вікно, розбивши скло. Вона впала на спину, закричала і схопила рушницю, а потім вистрілила у вікно. Тепер вона вже не могла бачити пантеру, але відчувала, що промахнулася. Тварина почала рухатися. Вона могла бачити її голову і спину, коли вона проходила повз вікна.
80	Тремтячи, вона повернулася до ліжка і лягла. Шум річки та дощу, що заспокоював, холод, який всюди проникав змусили її забути про ціль. Вона спостерігала за вікном і тримала рушницю напоготові. Почекавши трохи, вона пішла подивитися. Пантера заснула, її голова лежала на лапах, як у звичайної домашньої кішки. Перший раз із тих пір, як почався
85	дощ, їй захотілося плакати, пожаліти себе, людей, все, що постраждало від повені. Ковзаючи вниз по ліжку, вона накинула на плечі ковдру. Їй слід було б вибратися звідси, поки вона ще могла, коли ще існували дороги або поки не забрало її човен. Розгойдуючись разом з будинком,

90	вона відчула сильний біль у шлунку, який нагадував їй, що вона давно не їла. Як і пантера, вона була дуже голодною. Пробравшись у кухню, вона розвела вогонь з декількох полін, що залишилися. Якщо паводок триватиме, їй доведеться пустити на розпалювання стілець або може бути навіть стіл. Узнявши залишки копченого окосту, що висів на гаку, вона відрізала товсті шматки м'яса і поклала їх на сковорідку. Запах смаженого м'яса викликав у неї запаморочення. У неї ще було старе печиво, що залишилося з того дня, коли вона готувала в останній раз, і вона могла приготувати собі каву, так як води навколо вистачало.
95	
100	Під час приготування їжі вона майже забула про пантеру, поки та жалібно не завилала. Кішка теж була голодною. «Дай мені поїсти, – сказала вона, звертаючись до тварини. – Потім я подбаю про тебе». І вона розсміялася. Коли вона вішала залишки окосту назад на гак, пантера так загарчала, що руки її затремтіли.
105	Поївши, вона повернулася до ліжка і взяла гвинтівку. Вода підняла будинок так високо, що він вже не стикався з скелею, коли річка розгойдувала його. Їжа зігріла її. Вона могла б позбутися кішки, поки ще світло. Вона повільно підповзла до вікна. Тварина все ще була там. Нявкаючи, вона знову почала рухатися по ганку. Вона дивилася на неї деякий час, не відчуваючи ніякого страху. Потім, не усвідомлюючи того, що робить, вона відклала в сторону рушницю і, обійшовши ліжко,
110	попрямувала до кухні. Позаду неї рухалася неспокійна пантера. Вона взяла все, що залишилося від окосту і, повернувшись до вікна, кинула його крізь розбите скло. По інший бік вікна вона почула голодний рев, і щось схоже на здивування передалося їй від пантери. Вражена зробленим, вона повернулася до ліжка. Вона чула, як пантера рве м'ясо.
115	Будинок продовжував розгойдуватися.
120	Коли вона прокинулася, вона відразу ж зрозуміла, що все змінилося. Дощ скінчився. По рухах будинку вона зрозуміла, що він вже не розгойдується на воді. Відкривши двері, вона побачила крізь розірвану сітку зовсім інший світ. Будинок стояв на своєму старому місці на кручі. Внизу вирувала вода, але вона вже не покривала землю між дубом і будинком. Пантера пішла. Стрибнувши з ганку на дуб, вона залишила на багністій землі незрозумілі сліди, які вже починали зникати. На ганку валялася обгризена до білизни кістка, що залишилася від окосту.

Використайте текст «Подарунок», щоб дати відповіді на такі запитання.

(Зверніть увагу на цифри, які подані зліва від тексту. Вони позначають номери рядків і допоможуть вам знайти ту частину тексту, про яку йдеться у запитанні.)